

מ"ח 73250-07-25 - עזריאל מדמוני נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 73250-07-25

לפני: כבוד המשנה לנשיא נעם סולברג

המבקש: עזריאל מדמוני
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשה לקיום משפט חוזר לפי סעיף 31 לחוק
בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984
בשם המבקש:

החלטה

1. בקשה לקיום משפט חוזר לפי סעיף 31(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט).

2. ביום 8.1.2025, הוגש נגד המבקש כתב אישום מתוקן, המייחס לו שתי עבירות של שימוש אסור במקרקעין, לפי סעיף 243(ה) לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן: חוק התכנון והבניה), ועבירה של עבודה אסורה במקרקעין, לפי סעיף 243(ב) לחוק התכנון והבניה. על-פי המתואר בכתב האישום, במקרקעין המצויים בגוש 4247, חלקה 156, נעשה שימוש בשתי יחידות דיור בינואר 2022 - מבלי שהוצא לשם כך היתר שימוש; וכי את החדשה מביניהן בנה המבקש בעצמו, בלי היתר בניה, במהלך שנת 2020. זאת, אף שעל המבקש היתה מוטלת החובה להוציא היתרים כאמור, בהיותו הבעלים, בעל השליטה, המחזיק והמשתמש במקרקעין. להשלמת התמונה אציין, כי במעלה הדרך, לאחר שלב ההוכחות, תחמה המשיבה את טענותיה, וביקשה כי המבקש יורשע רק בתור בעל השליטה במקרקעין; וכן כי כתב האישום המקורי הוגש גם נגד אבי המבקש, אשר למרבה הצער, נפטר במהלך ניהול המשפט - ושמו נמחק מכתב האישום.

3. ביום 9.2.2025, הרשיע בית משפט השלום בראשון לציון את המבקש בעבירות של שימוש אסור במקרקעין, על יסוד הקביעה כי היה בעל השליטה בהם בתקופה הרלבנטית. לצד זאת, זופה המבקש מעבירת עבודה אסורה במקרקעין - משלא הוכח מעבר לספק סביר כי היה בעל

השליטה במקרקעין בשנת 2020, עת בוצעו העבודות האמורות (ת"ב 27019-01-24; השופט א' וסטרמן). בגדרי גזר הדין, מיום 20.4.2025, הוצאו נגד המבקש צווי התאמה, הריסה ואיסור שימוש, אשר כניסתם לתוקף נדחתה בשלושה חודשים, לצד עונשים נלווים. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד - נדחה (עת"פ ב' 58803-05-25; השופטת כ' בן אליעזר). המבקש לא אמר נואש, והגיש בקשת רשות ערעור לבית משפט זה - שנדחתה אף היא. בהחלטה שדחתה את בקשת רשות הערעור נקבע, לפני משורת הדין, כי כניסת הצווים לתוקף תידחה ליום 27.7.2025 (רע"פ 23918-07-25; השופט י' אלרון). אתמול, יום 28.7.2025, יום אחרי שנכנסו הצווים לתוקפם, הגיש המבקש בקשה לקיום משפט חוזר, ובצידה בקשה לעיכוב ביצוע, עד להכרעה בבקשה.

4. נראה כי המבקש, שאינו מיוצג, מבסס את בקשתו על העילות הקבועות בסעיפים 31(א)(1), 31(א)(2) ו-31(א)(4) לחוק בתי המשפט. זאת, תוך שהוא טוען לקיומן של ראיות חדשות, שיש בהן כדי לשנות את תוצאת ההליך לטובתו; ומעלה "חשש לעיוות דין חמור, נוכח כשלים ראיינים מהותיים שנחשפו לאחר ההרשעה", ובשל פגמים מהותיים שנפלו, לשיטתו, בהליך שנוהל נגדו. לבקשה צורפו מסמכים רבים, מהם נלמד, על-פי הנטען בה, כי המבקש לא היה בעל השליטה במקרקעין בתקופה בה יוחסו לו עבירות השימוש האסור; כי רשויות אכיפת החוק התנהלו שלא כדין בניהול ההליך בעניינו, ואף מסרו עדויות כוזבות; וכי קיימות סתירות מהותיות בגרסת המשיבה. עוד טוען המבקש, בין היתר, כי נפל "שיהוי ניכר בהגשת כתב האישום", שעולה עד כדי "חשש לעיוות דין חמור".

5. לאחר שעיינתי בבקשה, על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה - להידחות, ללא צורך בתשובה. כידוע, המבקש כי יתקיים בעניינו משפט חוזר, על בסיס התגלות ראיות חדשות, נדרש להראות כי הראיות "חדשות במובן המהותי", כך שלא ניתן היה להגישן בהליכים הקודמים (מ"ח 975/24 אטיאס נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (12.3.2025); וראו, מיני רבים: מ"ח 5699/18 אזולאי נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (16.6.2020)). זאת ועוד, עליו להראות כי מדובר בראיות "בעלות משקל סגולי אשר עשוי להוביל לשינוי תוצאות המשפט לטובת המבקש" (מ"ח 5744-03-25 אורן נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 7 (21.4.2025); ראו גם: מ"ח 5210/22 בדארנה נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (10.8.2022)). בעניין דנן, לא מצאתי בטענות המבקש מהו המכשול שעצר בעדו להגיש את הראיות שצורפו לבקשה בהליכים הקודמים - ודי בכך להורות על דחייתה. עוד אציין, מבלי לטעת בדבר מסמרות, כי לא שוכנעתי בכך שהראיות החדשות המצויות באמתחת המבקש אכן נושאות אותו 'משקל סגולי', שבכוחו להביא לשינוי תוצאות המשפט לטובתו.

6. אשר לטענת עיוות הדין, זו עלתה גם בערעורו של המבקש לפני בית המשפט המחוזי, שקבע בעניין כי "כתב האישום הוגש תוך פרק זמן סביר", בשים לב לקביעת בית משפט השלום כי "[המבקש] עצמו הוא שגרם בהתנהלותו להתמשכות הליכי החקירה". לא מצאתי בטענות המבקש עילה להתערב בקביעה זו, בפרט נוכח הרף הגבוה אותו נדרש לעבור על מנת להיכנס בגדרי העילה הקבועה בסעיף 31(א)(4) לחוק בתי המשפט (ראו: מ"ח 28020-05-25 אבו רומי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (26.5.2025); מ"ח 38185-09-24 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (1.10.2024)). אף לא מצאתי

כי יש בטענות אחרות שהעלה כלפי התנהלות המשיבה, אשר נטענו בעלמא ומבלי שהובאו להן תימוכין, כדי להצדיק את קבלת הבקשה.

הבקשה נדחת אפוא בזאת. מיניה וביה, הבקשה לעיכוב ביצוע צווי ההתאמה, ההריסה והשימוש נדחת אף היא.

ניתנה היום, ה' אב תשפ"ה (30 יולי 2025).

נעם סולברג
משנה לנשיא